

taljer vil fremlægge vores politik. Det tror jeg videnskabsministeren både har gjort og gerne vil gøre i detaljer.

Det, der er afgørende for os, er at sikre en forskning, som sørger for, at det danske samfund og det danske erhvervsliv er klart i spidsen, når det drejer sig om den internationale konkurrence. Det hænger selvfølgelig sammen med grundforskning, det er jeg helt opmærksom på, men vi mener faktisk, at det er utrolig vigtigt, at vi styrer en større del af forskningsmidlerne hen der, hvor vi har reelt brug for dem, hvor vi kan skabe arbejdspladser for danske lønmodtagere i Danmark.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Der sagde hr. Svend Erik Hovmand lige stikordet, at det er bedre, vi styrer forskningsmidlerne hen, hvor vi får noget ud af dem – og der går jeg ud fra, at »vi« er politikerne. Er det virkelig Venstres mening, at politikerne er bedst til at vide, hvor vi skal satse henne? Det er politikere! Er de bedre end forskerne, universitetsfolkene, og virksomhederne?

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Den gamle klassiske diskussion tror jeg ikke vi behøver at spille Folketingets tid med. Der har vi jo lavet et værn af sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre, at det netop er sådan, at politikere i alle detaljer skal bestemme forskningen. Vi har jo særlige forskningsråd og strategiske forskningsråd og en række andre gode folk, som er i stand til bedre at vurdere det, end fru Marianne Jelved og jeg er.

Kl. 14.55

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Kim Mortensen.

Kim Mortensen (S):

Globalisering er blevet et af tidens mest anvendte modeord, og desværre er der også en tendens til at anvende globaliseringen som samlebetegnelse for al den usikkerhed og utryghed, vi oplever at hverdagen er fyldt med.

Globaliseringen og dens udfordringer er ikke et naturfænomen, der er dumpet ned fra den politiske himmel. Globaliseringen er skabt af mennesker og af menneskers lyst til at udforske ver-

den, handle med hinanden og desværre også udnytte og udbytte hinanden.

Således har globaliseringen medført vækst og udvikling i verdens samlede velstand. Verden er altså samlet set blevet rigere, men paradokset er, at for mange lande og for mange landes befolkninger har globaliseringen betydet, at de er blevet fattigere, og at uligheden er blevet større.

Den store politiske forskel i globaliseringspolitikken er den samme så vel nationalt som internationalt. Her i Danmark har vi en regering, hvis ambition er at skabe mere velstand og flere muligheder for dem, der har, alt imens uligheden i den danske befolkning vokser; en strategi, vi også ser i andre lande ledet af højreliberale kræfter, og hvor svaret altid er det samme: mindre velfærd, flere penge til dem, der har, og lavere lønninger til de ansatte.

Socialdemokratiets ambition er at udnytte globaliseringen til at skabe velstand og fordele velstand; altså at vi fortsat kan opretholde et rigt og velfungerende samfund; at vi fortsat kan have et samfund med en høj beskæftigelse og et fleksibelt arbejdsmarked; at vi kan opretholde et samfund med gode uddannelser og et velfungerende socialt system; at Danmark har overskuddet til både menneskeligt og økonomisk at hjælpe verdens fattige lande.

Globaliseringsrådet har fat i en række gode og rigtige diskussioner, men hånden på hjertet forstår vi godt de repræsentanter i Globaliseringsrådet, der frygter, at regeringen blot ønsker at bruge de kloge ord og de gennemarbejdede oplæg til at tage endnu et skridt på vejen mod den minimalstat, der jo er endemålet.

Derfor har vi hidtil kunnet bogføre regeringens præstationer som besparelser, centralisering og ensretning i uddannelsessystemet, nedskæring på velfærd og fortsatte skattelettelser til de mest velhavende, manglende offervilje i den nødvendige forskning og innovation og manglende ambitioner på et voksende efteruddannelsesområde.

Selvfølgelig skal vi en anden vej, og det danske socialdemokratiske velfærdssamfund er et mønstereksempel på, at god økonomi og lige muligheder kan gå hånd i hånd. Velfærden skaber værdier og er dermed et selvstændigt konkurrenceparameter for Danmark i den globale økonomi.

Skiftende socialdemokratiske regeringer i 1990'erne satsede på mere velfærd, bedre uddannelse og en stærk økonomi, og ikke mindst derfor er Danmark placeret helt i toppen på li-